

var udenfor Grundlovens § 52, haade første Gang i Maret 1850, da der blev givet en almindelig Lov for en vis Deel af Skatteperioden, og dernæst i indevarende Aar, da der blev givet en lignende Lov ved Overensstemmelse imellem Lovgivningsmagtens forskjellige Bestanddele for Tiden indtil den 31te Mai d. A. Der er en virkelig Forskjel imellem den almindelige Finantslov, der omfatter den hele Finantsperiode, og en simpel Lov, som kun omfatter en Deel af denne Periode.

Besværl: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Den ærede Landstingsmand har rigtignok havt Ordet 2 Gange; men jeg antager ikke, at der fra Thingets Side haves Noget imod, at han atter erholder det (Nei!).

Besværl: Jeg skal dog i Anledning af, hvad den meget ærede Finantsminister nu har tilføjet, gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at der er en meget stor Forskjel paa, om enten Lovgivningsmagtens 3 forskjellige Bestanddele, Hans Majestæt, Folkethinget og Landstinget, blive enige om at vedtage en provisorisk Finantslov, eller om Regjeringen, den enkelte Deel af den lovgivende Magt, anseer sig berettiget til at give en saadan Lov. Der forekommer mig at være saa stor en Forskjel derpaa, at jeg ikke kan see, man kan drage den mindste Analogie, den mindste Slutning fra det ene Tilfælde til det andet. Naar den meget ærede Finantsminister har formeent, at denne Lov ikke er nogen Finantslov, og at den derfor ikke kommer i Strid med Grundlovens § 52, saa skal jeg endnu tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der i en senere Sætning af Grundlovens § 52 siges: „forinden Finantsloven er vedtaget, maae Skatter ei opkræves.“ Dersom nu altsaa denne Lov ikke er nogen Finantslov, saa vil jeg stille det Spørgsmaal, efter hvilken Bemyndigelse da den meget ærede Finantsminister kan ansee sig berettiget til at opkræve Skatter.

Finantsministeren: Dertil vil jeg svare: efter den samme Bemyndigelse, ifølge hvilken den samlede Lovgivningsmagt i Maret 1850 og ved den almindelige Lov af 28de Marts dette Aar dertil ansaae sig kompetent.

Jeg skal paa det Allerbestemteste benægte, at Rigsdagen i Forening med Kongen er berettiget til at gjøre Andet af Lovgivningsværket, at give nogen anden Lov end saadanne, som Kongen i Overensstemmelse med § 30 i Grundloven kan give provisorisk. Kongen er, ifølge § 30 i Grundloven, Lovgivningsmagten, hvor der er Spørgsmaal om provisoriske Loves Udstedelse, og jeg kan ikke admittere den Udtalelses Berettigelse, at Rigsdagens Samtykke skulde gjøre Noget i denne Henseende mere eller mindre tilladeligt.

Andrø: Ja, jeg anseer det for aldeles u hensigtsmæssigt for Dieblirket at fordybe sig i Betragtninger af disse meget vanskelige Spørgsmaal; men jeg skal til den sidste Erklæring af den ærede Finantsminister dog bede bemærket, at i Grundlovens § 30 er der vel gjort det Forbehold, at Kongen i særdeles paa trængende Tilfælde skal kunne udstede foreløbige Love, men der staaer senere i samme Paragraph, at de ikke maae stride imod Grundloven, saa at man altsaa ikke aldeles almindeligt kan sige, at Lovgivningsmagten med Hensyn til Udstedelsen af provisoriske Love omfatter ganske det Samme, som Lovgivningsmagten ellers omfatter; der er en Forskjel.

Finantsministeren: Dette kan jeg ikke indrømme; thi den udtrykkelige Betingelse, som der var en fuldkommen Grund til at tilføie i Grundlovens § 30, naar der var Spørgsmaal om Bestemmelser af den provisoriske Lovgivningsmagt, gælder naturligvis ogsaa, uden udtrykkeligt at være nævnt, med Hensyn til den almindelige Lovgivningsmagt. Det er hævet over al Tvivl, at ligesom Kongen ifølge Grundlovens § 30 ikke kan gjøre Brug af den provisoriske Lovgivningsmagt i Strid med Grundloven, saaledes kunne Kongen og Rigsdagen i Forening heller ikke gjøre Brug af den almindelige Lovgivningsmagt, hvor det maatte være i Strid med Grundloven; altsaa, hvis det er stridende mod Grundlovens § 52 for en vis Deel af Finantsaaret at give en foreløbig Indtægts- og Udgiftslov, saa kunne Kongen og Rigsdagen i Forening heller ikke gjøre det, saa er det ogsaa stridende mod Grundloven; thi Grundloven er bindende saavel for Kongen og Rigsdagen i Forening, som